

Християнското Воюване

„Защото нашата борба не е срещу кръв и плът,
но срещу началствата, срещу властите,
срещу духовните сили на нечестията в
небесните места“ (Ефес. 6:12).

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Ефес. 6:12

Грег беше подготвен. Той току що беше завършил полицейския колеж като беше заслужил най-високия чин в своя клас. Той беше усвоил всички уроци относно ръкопашните схватки. Той беше изучил всички тактически и други видове дисциплини. Неговият рейтинг при точната стрелба беше великолепен. Всяко оръжие, което вземеше се превръщаше в част от неговото тяло, използването му ставаше несъзнателно и почти автоматично. Тренировъчните симулации, които в колежа се използваха за да се научат студентите да различават обикновения човек от терориста, се бяха врязали дълбоко в неговото съзнание. Неговият ум и неговото тяло бяха подготвени.

Грег беше подготвен. Той беше взел в къщи всички лични принадлежности, определени от колежа.

**Това беше най-опасната
област и той беше
подготвен за нея.**

Неговият тридесет и шест милиметров автоматичен „Магнум“ беше най-добрият пистолет в света. Неговият кожен кобур

имаше специално приспособление, което не позволяваше на потенциалния противник да му измъкне пистолета. Той имаше два чифта белезници, които да използва при залавянето на престъпниците. Неговото радио беше последна дума на техниката с автоматични настройки, които му позволяваха да превключва от основаната честота към местните канали. Неговият операционен обхват беше най-добрия. Той имаше също и колан за принадлежностите, който осигуряваше бърз достъп до всичко, от което би имал нужда. Неговата полицейска палка висеше на кръста му готова да нанася удари при евентуална нужда. Над всичко беше неговата бронезилетка, която можеше да спре куршум изстрелян от близко разстояние. Неговата екипировка беше перфектна.

Грег беше подготвен. Той беше получил своята задача: областта обхващаща деловия център на града. Това беше най-опасната област и той беше подготвен за нея. Грег изброи на ум точките от програмата си за утре докато отключваше входната врата. Той щеше да направи добро впечатление в своя нов район като се противопостави с всички сили на престъпниците.

Когато отвори външната врата видя, че на прага му стоеше дяволът. Неговата първа мисъл беше да използва своя пистолет, но какво би могъл да направи с 36-милиметров „Магнум“ срещу дявола? Би ли могъл да върже дявола с белезници? Би ли могъл да използва своето радио? Би ли било надеждно неговото въоръжение срещу враг като този? Грег започна да се поти. Грег не беше подготвен.

21-ви век: Битката продължава

ДОКАЗАТЕЛСТВО

Римл. 12:2; Ефес. 4:1-3; 6:10-12;

Една моя колежка, християнка ми каза нещо, за което аз също съм мислил. Тя каза, че християнството трябва да има нещо, което разкрива пълната истина за Бог, защото на другите религии не се гледа с пренебрежение както на християнството. С други думи, ако няма истина в Християнството, то не би било заплахата за тези, които не вярват в Бог и не би ги насилвало да приемат факта, че не Бог, а атеизмът е лъжа. Въпреки това един кратък поглед към историята може да докаже обратното. Кръстоносните походи бяха опит да се наложи със сила Християнството на приелите исляма в Близкия изток през средните векове.

Тук, в Съединените Щати, непротестантите и евреите са били преследвани по различни начини в началото на американската история поради техните религиозни убеждения. Все пак можем да кажем, че истинското Християнство не се проявява по такъв начин. Това са случаи, при които християните действат ръководени от светските концепции на завладяване и потисничество, а не от принципите на любовта и мира. Ако днес кажем, че някой е християнин и напълно се старее да следва примера на Христос, би било велико изявление. Много лесно е да бъдем в хармония с навиците на заобикалящата ни среда или със старата ни природа и да разчитаме на себе си, като проявяваме липса на вяра в Бог или проявяваме цинизъм. Но пропадането в старите погрешни навици е един от начините чрез, които дяволът ни пречи да повярваме, че нашата надежда се състои в нещо по-голямо от това, което този свят може да ни даде. С Божията помощ всички такива атаки могат да бъдат отблъснати.

**С Божията помощ всички
такива атаки могат да
бъдат отблъснати.**

Аз не съм сигурен кое е това, толкова стряскащо в скромния еврейски дърводелец от Назарет, който обичаше всички, поучаваше истината и умря за всички нас, което кара хората да отхвърлят Неговата значимост. Може би това е така, защото Той наистина беше Бог в плът и самото Негово присъствие и дела на земята ни умоляват да отхвърлим посредствената духовност, а вместо нея да приемем една истинска връзка с Господа, която автоматично ни отделя от другите и ни довежда по-близо до невидимия и всемогъщ Бог. Светът мрази това разбиране за вярата, но Бог Го обича. По този начин битката продължава.

В посланието към Ефесяните Павел пише: "И тъй аз затворник за Господа ви моля да се обождавате достойно на звание, към което бяхте призвани, със свършено смирение и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов, и се стараете в връзката на мира да упазите единството, което имате в Духа" (Ефес. 4:1-3). И така, като позволяваме да бъдем променяни чрез обновяването на нашите умове (Римл. 12:2), ние ще представяме Христос. Оставайки близо до Него ние можем да победим.

КАКВО МИСЛИТЕ?

1. Какво ви е довело до познание за Христос?
2. По какъв начин сте станали способни да учите другите за Христос?
3. При какви обстоятелства е трудно да представяте Христос и как преодоляхте този страх?

Понеделник
12 Декември

Да живееш във Военна зона

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Ис. 35:4; Дан. 10:19; Лука 22:31; Римл. 7:15-20; Ефес. 6:10-12; 2 Тим. 4:7-8; Откр. 12:9; Реалността на войната(Ефес. 6:10-12)

Още от най-ранни времена реалността на това да живееш във военна зона е вземала своите жертви. Ние спряхме да вярваме на всичко, което виждаме и чуваме. Ние научихме, че човешката любов има висока цена, че животът не е честен. Това с което се сблъскваме постоянно е грубата действителност на греха. Ние стигнахме дотам да наричаме нормални неморалността, опустошенията и разрухата, които са следствия на греховната ни природа и среда. Като старовременните израилтяни и ние се обръщаме към онези неща, които могат само временно да удовлетворят нашите отчаяни нужди. Обръщаме се към всичко само не към Единствения чиито обещания никога не отпадат, Единственият, Които е достатъчно верен да завърши това, което е обещал, Единственият, Които е способен да удовлетвори нашите най-дълбоки нужди. Ние искаме Бог да ни благослови, но пренебрезваме факта, че Той вече ни е дал всяко

**Бог не ни е оставил сами
да се грижим за себе си.**

духовно благословение, което е в Христос. Не ни липсва дори едно нещо, което е необходимо за тази гигантска битка. Ограничени от човешкото виждане за нас е

лесно да фокусираме вниманието си по-скоро върху физическото отколкото върху духовното и да виждаме по-скоро временното отколкото вечното. Библията ни разкрива, че тази война е много по-реална отколкото предполагахме.

Конфликтът във вселената(Бит. 3:1-6; Мт. 13:24-30,37-43; Откр. 12:7-9)

Преди грехът да навлезе в нашия свят, Откровение ни казва, че в небето е имало война. Една трета от ангелите били измамени от сатанинските обвинения срещу Бога и били свалени на земята(Откр. 12:4,7-9). Битие 3:1-6 ни дава виждане за природата на сатанинските обвинения. В градината Сатана внушава на Ева, че Божият закон е неприемлив и е невъзможно той да бъде спазван. Във внимателно подбраните от Сатана думи „вие няма да умрете“ той внушава идеята, че Бог ограничава човешката раса, както и всеки, който би избрал да Го следва. Сатана твърди, че Божието управление е тиранично, че Той е издигнал един невъзможен стандарт и че Той ще те убие ако не го следваш. Тези, които Му се покланят правят това от страх да не бъдат унищожени.

Неговият шепот "вие няма да умрете", бе чул не само от Ева, но от цялата вселена от паднали и паднали ангели гледащи тази сцена. Притчата за житото и плевелите ни казва, че ангелите следят с интерес събитията от земната история. Въпросът за Божия характер е получил драматичен отговор на тази земя(Матей 13:24-30, 37-43).

Интересно е да се отбележи, че хората са последната коронованата част от Божието творение на земята. Адам и Ева не бяха там, за да засвидетелстват всемогъщата сила на Бога, с която Той е извикал света в съществуване(Бит. 1,2). Нито бяха в небето за да бъдат свидетели на падането на Сатана. Вместо това те трябваше да се доверят на Бог не въз основа на Неговата сила, но въз

основа на Неговото слово. На Сатана беше дадена възможност да победи Адам и Ева, но ако те се доверяваха на Бога не от страх, а от любов обвиненията на Сатана щяха да бъдат смълчани. Вместо това хората не се довериха на Бога и грехът пусна корен в човешкото сърце.

Жертвите на войната(Лука 22:31; Римл.7:15-20)

Плодът от непослушанието към Бога и опитът да извършим нещата със собствени сили отново и отново се е разкривал в световната история и в нашия собствен живот. Врагът не само е окупирал тази планета, но той се намира в нашите собствени сърца. В Римляни седма глава Павел ни казва за войната, която бушува в сърцата дори на опитните християни. Война, убийство, измама, прелюбодейство, гордост, разруха, борба, себелюбие са плодовете на сатанинското господство, изявени в нашия живот(Матей 15:18-20, Римл. 7:15-25).

Библията ни казва, че Сатана не е оставил грехът да се развива естествено. Той активно прави опити да унищожи скъпоценното Божие творение(Лука 22:31, 1 Петрово 5:8).

Ефесяни 6:12 ясно ни казва, че ние се борим с нещо повече от нашето сърце и външно поведение. Залогът е много по-голям отколкото нашето собствено спасение. Божият характер е бил поставен под въпрос. Нашият живот представлява пред вселената или Божия характер, разкрит в падналото човечество, или грубата действителност на живота без Бога.

Побега за тези, които я приемат(Ис. 35:4; Дан. 10:19; Ефес. 2:3; 2 Тим. 4:7-8)

Въпреки човешкото падение в градината и като резултат продължилото паднало състояние Божият план не се осушил. Чрез живота, смъртта и възкресението на Христос, Бог може отново да се свърже с човешкото семейство не чрез сила, но чрез любов (Ефес. 2:3-9). Тази група от хора, обединени в служене на Бога от любов, очевидно е напълно способна да смълчи обвиненията на Сатана. Любовта на Бога, ракрита в Неговите последователи е една реабилитация на Божия характер пред цялата вселена(Ефес. 3:10-11).

Бог не ни е оставил сами да се грижим за себе си. На кръста Христос осигури възможността да бъдем в печелещия победата отбор. Победата става наша стига да я приемем. Той ни предлага Своята сила, с която да устоим на атаките на Сатана(Ис. 35:4; Дан. 10:19). Той ни предлага Своята праведност и Своя живот.

Ние можем да се присъединим към изказването на Павел: "Аз се подвизах в добротото войнстване, попрището свърших, вярата упазих; от сега нататък се пази за мене венеца (правдата), който Господ праведният Съдия, ще ми въздаде в оня ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление"(2 Тим. 4:7-8).

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как аз лично съм включен в конфликта на вселената?
2. Как можем да имаме „греховна природа“ и в същото време да търсим Бога?
3. Ако историите от Откровение и Битие не са буквално верни, как това би засегнало нечие виждане за християнството?
4. Защо мислите, че образите на войната и битките са използвани толкова често в Библията - след като основните заповеди, които са ни дадени са:
1. Да обичаме Бога; 2. Да обичаме нашите ближни; 3. Да обичаме враговете си?
5. Ако Бог е наистина Бог, защо е необходимо такава Всемогъщо Същество да разчита на нещо като човека, за да реабилитира характера Му пред вселената?
Означава ли това, че Бог не е Бог ако трябва да доказва нещо на някого?

СВИДЕТЕЛСТВО

Ефес. 6:12

С времето ние научаваме какви са рисковете, които можем да преживеем като последица от нашия избор. Преценяваме фактите доколкото ги познаваме, отчитаме положителните и отрицателните страни и тогава вземаме решение. Ако има факти, които не са ни известни, вероятно ще вземем лошо решение и ще направим погрешен избор. Ще направим огромна грешка ако считаме сатанинските агенти за същества повече или по-малко подобни на нас. Текстът тази седмица е едно напомняне, че те не са човешки същества. В статия публикувана в „Signs of the Times“, от 5 август 1886-та година Елън Уайт дава подобен съвет: „Ако само можехме винаги да помним, че Сатана идва при нас маскиран, неговите мотиви са скрити, а той самият е облечен в грехи от светлина, ние бихме бдяли и не бихме станали плячка на неговите измами.“

Ако Сатана би ни атакувал открито ние бихме бдяли. Тогава бихме потърсили Божията закрила. Ние бихме се помолли за избавление незабавно.

Ако Сатана ни атакуваше открито ние бихме били бдителни.

Но той идва преоблечен. Няма очевидна нужда за бдителност. Той дори може да се появи като приятел. От човешка гледна точка той изглежда изпълнен с невинност или още по-опасно - безобиден.

По тази причина апостол Павел ни предупреждава, че ние воюваме срещу измамните сили на тъмнината и със злите духовни сили далеч надвишаващи нашето разбиране.

Ако бъдем оставени на нашите собствени сили, ще бъдем победени. Но ние не сме сами! Исус ни е предложил да воюва в тази битка за нас. „Той е безкраен в правда, в доброта и в истина. Той има силата да победи началствата и властите и духовните сили на нечестие в небесните места. Въоръжен като Предводител на Господното множество, Той идва на най-предната линия на битката в защита на Своя народ. Неговата праведност покрива всички, които Го обичат и Му се доверяват. Като Генерал на армиите, Той предвожда небесните войски, които застават като огнена стена около Неговия народ.“

Ако ние воюваме сами с врага ще станем негова жертва, ще бъдем победени и унищожени. Обаче ако помолим Христос за закрила и защита, Той като Господ на всички небесни множества - ще дойде с цялата армия от ангели да ни защити от врага. Той ни облича в Своето защитно всеоръжие и след това побеждава противника.

Никакви теста за почивка по пътя

ИМА КАК

Ефес. 6:10-12

Пътят през земното бойно поле е труден и тесен. Понякога той се извива около непреодолими ровове и ями. А на хоризонта пътят става много стръмен, но достига до небесната светлина. Всяка стъпка нагоре е окъпана в по-силни снопове светлина. На противоположния хоризонт пътят се разширява и се спуска надолу към тъмнината. Тук пътят е лесен, но какво ни очаква сред сенките?

Ние сме родени на този път и независимо дали сме атакувани директно или сме имали живот, който е бил добре защитен, ние всички страдаме от раните нанесени ни от случайни шrapнели на бушуващата около нас битка. Откакто генерал Адам стана жертва на кроежите на врага, бойното поле е принадлежало на Сатана. Ние знаем, че сенките също принадлежат на него, в същност целият път принадлежи на противника до момента в който се направи стъпка в правилната посока. Когато битката приключи тези, които са пътували в сенките ще изгубят. Тези, които вървят към тъмнината ще изгубят. Тези, които са неподвижни на пътя и не се обръщат нито към светлината, нито към тъмнината или се вървят в кръг също ще изгубят. Има някои, които са започнали да вървят по пътя нагоре и правят стъпки в правилната посока, но скоро се уморяват и се обръщат в обратна посока. Губещи. Някои поглеждат

назад и надолу към тъмнината, да видят какво става там и падат. Губещи. Някои се опитват да създадат една малка безопасна зона за себе си, като сядат да си починат за малко, но те са обърнали гръб на Светлината

- губещи. Само тези, които са обърнати с лице към Светлината и се стараят сериозно да направят следващата стъпка в изкачването ще могат да видят и ще се хванат за ръцете на Исус, протегнати надолу към тях. Ръцете, които ги придружават при всяка стъпка и ги издържат в лагера на победителите!

Ние сме запознати с тази метафора и колкото повече четем този урок причисляваме себе си към онези, които са тръгнали в правилната посока. Но обърнати ли сме с лице към Светлината и проявяваме ли старание за следващата стъпка? Ние няма да бъдем спасени просто защото сме на правия път (в църквата). Ние не можем да бъдем обърнати с лице към Светлината и да останем безучастни. Също така няма и безопасни места за почивка по пътя. Продължаваме ли активно да се изкачваме над бойното поле нагоре към Светлината?

1. Избягвай нещата, които отвлечат вниманието. Вместо да се стремим да преценим кои от нашите занимания (музика, телевизия, филми, компютърни игри и т. н.) са грях и кои са разрешени, защо не си зададем по-добрия въпрос: Какво по-добро бих могъл да направя за Господа ако вниманието ми не бъде отвлечено от обичайните предложения на бойното поле?

2. Ние нямаме проблем с това да вярваме, че Бог е всемогъщ и всезнаещ. Ние също вярваме, че Той е винаги до нас, но дали живеем в хармония с това убеждение. Колко по-лесно би било да правим следващата стъпка в нашето изкачване ако живеехме така, че всяка наша мисъл, дума, действие или емоция, отразяваха нашето убеждение във факта, че Бог е до нас и знае всяко наше намерение.

**Колкото повече четем този
урок причисляваме себе си към
онези, които са тръгнали в
правилната посока.**

Четвъртък
15 Декември

Да се върнем обратно на пътя

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Римл. 7:15-20

За мен лично това изречение е ключът: "Врагът ще използва всеки аргумент, всяка измама за да въпримчи душата. За да спечелим короната на живота, ние трябва да положим усърдни, постоянни усилия."

Сатана винаги се опитва да застане между мен и Бог, и той се намесва по всякакъв начин за да унищожи тази връзка.

Аз знам моята цел: да живея праведен живот и да съсредоточа погледа си върху небето, да живея по начина по който Бог иска и да израствам по Негово подобие ежедневно. Понякога е трудно да помня това, докато се справям с всички препятствия, които Сатана поставя на пътя ми. Някак си той успява да ме извади от пътя. Той се е позрижил за мен да бъда съсредоточен върху този свят и да преместя фокуса на вниманието си от Бог към мен.

Да се върнеш обратно на пътя е трудно. За да се върна обратно на пътя е нужно да чета Библията повече и да се моля повече, но заради Сатана аз си измислям всякакви оправдания, защо не правя това, което би трябвало да правя. Аз съм прекалено зает или прекалено уморен. Трябва да направя това или онова. Сатана е причината за всички извинения в следствие на които аз се оказвам пополен прекалено много в този свят. Извиненията показват, че аз мисля само за себе си.

Сатана винаги се опитва да застане между мен и Бог.

Елън Уайт обобщава моите чувства най-добре със следния пасаж от книгата „Пътят към Христа“:

„Когато мислим за себе си ние се отклоняваме от Христос, Които ни дава живот. Сатана знае това и се старее да държи умовете ни настрана от Спасителя. Той иска да осуети опита ни да живеем и работим с Христос.“

„Сатана се опитва да използва удоволствията на този свят, за да отвлече умовете ни настрана от Бога. Той използва тревогите и скърбите на живота. Той използва греховете на другите хора и нашите собствени грехове и слабости, за да отклони мислите ни от Бога. Ние не трябва да позволяваме на Сатана да ни измамва с неговите внушения.“

„Не трябва да правим собственото „аз“ център на нашите мисли...мисленето за нас самите отклонява умовете ни от Бог. Ние трябва да предадем себе си на Бог и да говорим и мислим за Исус.“

За да ми помогне да остана съсредоточен върху моето служене за Бога Елън Уайт продължава в „Пътят към Христа“: „Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога...Нека това бъде твоята ежедневна молитва: "Вземи ме Господи и нека стана напълно Твои. Полагам всичките си планове в твоите нозе. Употреби ме днес в служба за теб. Живей със мен и нека всичко каквото направя да бъде направено с Теб.“

КАК МИСЛИТЕ?

1. По какъв начин вждате намесата на Сатана във вашия живот, която ви принуждава да отмествате вниманието си от Бога към себе си?

Изгуби за да спечелиш

ИЗСЛЕДВАНЕ

Фил. 3:8

С ДВЕ ДУМИ

Тази битка няма няма нищо общо с която и да е битка, за която сме чували или сме гледали. За да спечелим победата ние трябва да се покорим напълно и да позволим на Бог да се сражава вместо нас. Ние не можем да победим този противник с нашите собствени оръжия или планове, понеже сме крайно неподготвени да посрещнем неговите мощни атаки. Всеки ден миг след миг, Бог ни казва да се отречем от себе си, да се откажем от всичко, което ни пречи и да намерим спасение в Неговите ръце.

А ЗАЩО НЕ

1. Направете си дневник. Записвайте вашите ежедневни битки и определете какви са средствата, които Сатана използва срещу вас?

2. Молете се във връзка с това, което сте написали във вашия дневник, като искате от Бога да ви подари победата във вашите битки и ви помогне да се покорите на Волята Му?

3. Преработете урока за сряда „Никакви места за почивка по пътя“ и направете сценка за вашата съботноучилищна група.

4. Интервюирайте хората с въпроса: „Какво е най-важното за вас във вашия живот?“ Оценете отговорите и дискутирайте какви неща използва Сатана, за да привлече погледа ни към този свят?

5. Прочетете Деян. 9:1-31. Обяснете коя беше причината, която доведе Павел до покорство към Христос?

6. Изпейте песента „Всичко предавам на Исус“ и мислете върху думата „Всичко“. Какво означава тя за вас?

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Римл. 6

„Великата Борба“ - стр.505-510(амер. Изд.)